

Colo

Legal

Attorney

25959

P 14 . 63

IACOBI GRASSERI
DE
ANTIQUITATIBVS
NEMAUSENSIBVS
DISSERTATIO.

JACOB L. COAT

and

JOHN L. COAT

THE NEW YORK

LIBRARY

1850

PRÆFATIO AD LECTOREM.

E Dideram itinerum per
Gallias & loca finitima
ductrices chartas, cum
denuo, idq; superioribus
septimanis, ad amicos in Arecomicis
reuersus obiurgarer, quòd in istorum
locorum Antiquitatis monumentis
recensendis iusto breuior, nec peregrin-
antibus satis ex voto conducibilis
fuissem. Ea monitio mouit me ut viri
clarissimi, amici à multis annis, dis-
sertationem de Nemausi Antiquita-
tibus, bona ipsius, spero, pace, adden-
dam, & quia hant paullo meis pa-

gellis accuratior, iis præfigendam
putârim. In qua indubiè erit, quod
illorum qui septicollem illam & Ro-
mæ olim æmulam urbem, Volcarum-
que Arecomicorum ocellum lustra-
tum accessari sunt, in priscum eius
splendorem oculos reflectat, & ani-
mum iucunda voluptate perfundat.

Iuxta hanc nouam pagellarum
meorum accessionem animus etiam
erat notare ea in quibus halucinatus
fueram, sed & tempore nunc exclu-
sus non possum, & spes est ut fiat in
iterata, eâque à me nec alijs profecta
editione. Ne tamen nullum peccato-
rum meorum propâlem vide quàm
deceptus fuerim, quum Isaræ cum
Rhodano confluentiam ad Lihero-
nem posui, pag. 264. cùm Droma
isthic, Isara verò paullo plus leucam
supra

supra Valentiā Rhodano se misceat;
quū Petro Antipapae tribui, pag. 251.
tribuendum B. Petro de Luxem-
bourg : quum in enumeratione
Parlamentorum Diuionense, Aquen-
se & Rhotomagense omisi : nume-
ro tamen perfecto paullo antè posito:
ex quā huiusmodi hant pauca de-
prehensu sunt alia. Ad quā oculos
intendere debebant alienorum labo-
rum subletores, qui à non vigilijs
solum sed & sumptibus meis ad hoc
impulsi profectam editionem, vix
paucis visam, nescio quā honesto
exemplo in necem meam iterarunt,
eò usque impudentia enisi, ut non
fuerint veritilegem (quamquā val-
de imprudenti astutia, & conditio-
nibus in meram meam voluntatem
coniectis) praescribere de secunda edi-

tionē. Docuerunt se probè imbibisse
Iuuenalis illud:

Vnde habeas quærit nemo,
sed oportet habere.

Et, dum licere hoc sibi ingeminant,
obliuioni voluntaria mādasse tritam
iuris regulā, Nō omne, quod licet,
honestū esse. Ergo à Principe amu-
leta & impetranda & appendenda
sunt tam leuibus & breuibus: & ne
in minimis quidem, in quibus tamen
publicæ velificamur utilitati, ab his
vulturibus securo cui esse licet? Ex-
stirpata quidem, ut hoc etiam me-
neam, videas, menda, quæ in calce
mea, difficili labore ex MSto trans-
sumpta, editionis notaueram: sed &
hanc paucaturpiora inuecta. Hoc præ-
cipuè me mordet, quòd fuere qui non
citra ludibrium iacerent, in catalogo
monitum

montium Gallia, me de Tarara ex aliorum chartis transcripsisse, & turpiter mihi arrogare quod transierim nobilem hunc montem. Quo argumento? Nempe quod ne de vero nomine eius mihi constet, & Tartara à me appelletur? Sed illorum non mea editio hoc vocabuli genuit, & ad primum adspectum in officinis obambulanti velut gemmam ostentat: & ego aliquoties cum illustribus & generosis peregrinatoribus pede, equo, curru latus, istum montem superavi. Alia ipsorum tangere nolo, quæ plurima sunt. Purgent ipsi Augiæ stabulum suum: nec hoc urbanitatis sperent ab illo, quem rusticatim inuolarunt.

Tibi verò, Lector beniuole, prope diem emaculatam promitto editio-

*nem, multisque itineribus auctiore:
nec à mea solum, sed & amicorum,
quos per Gallias sesquilustro hoc
comparavi, manu profectam: & cui
unus atque alter Princeps, quod spe-
ro, saluum aduersus latrocinantes,
per ditiones suas indulgebit condu-
ctum. Bene vale.*

IACOBI

IACOBI GRASSERI
DE
ANTIQUITATIBVS
NEMAVSENSIBVS

Dissertatio.

Illigentiùs Romanam illam
maiestatem consideraturi,
demisso animo nostri seculi
miserebimur, & tanquam degeneres
humi repentes, nec non adhuc victri-
cium armorum tonitruis perterriti,
ad illustria illa Trophæa vix oculos
nostros vlua & alga inumbrati attol-
lere audemus. Surgunt quidem non-
nulli hoc æuo animi, qui cælestibus
vegetati spiritibus cum immortalita-
te tanta cum generositate certant,

Vi vix humana videatur stirpe creati.

Sed nescio tamen quid Heroici

natura prioribus indiderit, vt non solummodo eorum, dum inter viuos agerent, dexteritas, sed & postquam dissoluti corporis ergastulo se subtraxissent, nomen omnibus terrori esset: adeò vt superstes ætas obseruatiæ igitur fortiores & meliores defunctorum nominibus intimarint, vnde Augustos tanquam entheorum geniorum participes plurimos honoratos videmus.

Tanta etiam nonnulli fuerunt animi magnitudine, vt quos viuos vnus regni licet vastissimi limitibus continere nequiuit, exanimis diuersis mundi plagis Natura deposuerit.

*Crassum Paribus habet, Lybico iacet
æquore Magnus.*

*Julius ingratam perfudit sanguine
Romam.*

Et quasi non posset tot tellus ferre sepulchra,

Dixisset ceneres.

Vt taceam potentissimam Monarchiam quæ Latium terrarum orbi præsidere voluit, conscia memoria Heluetios nostros veneraturus, imo ingemisco pectore, si quando animû subit, quàm generosis imbelles procreati simus parentibus, quos inermes Mauortia olim illa Cæsarum proles offendisse non sine æterna iactura dolet. Non tantum, sed enim mortaliû genus, sed & communis nostra mater Tellus, ceu feбри quadam affecta, pristino Virtutum vigore deficit, utpote quæ communia ingeminans suspiria aduersam Lucinam incuset.

Vt volantibus oculis vniuersum hoc præteream, ecquid cùm Roma floreret, augustius in Gallia Nemauso fuit, cuius rudera sine tristi stupore nemo arbitrabitur? Sed vicissitudinem humanam experta, rarum tandem illud decus, quo vel Romanis

ipsis admirationi fuit, deiectum sensit, ut suo quoque exemplo testaretur, nihil sub caelo vnquam floruisse, quod communem hanc tempestatem effugerit? Non tantum hominibus, sed & urbibus inuida mors imminet. Maiori auaritia laborat senex Charon, quam ut hominum nautico contentus, ciuitatum obliuiscatur.

Nemausi fundamenta Hercules iecisse creditur, occasione filij Nemausi, cum interfecto Geryone ex Hispaniis illac in Italiam tenderet. Iter hoc ab omnibus cum Græcis, tum Latinis annotatur autorib. nec quisquā negauerit Herculem ciuitatibus condendis fuisse occupatissimum.

Quod autem filij nuper ibidem nati nomine urbem nobilitarit, more suo factum: siquidem ab Afro filio Africam, à Scytho Scythiam, à Sardo Sardiniam, à Bento Bentesium, postea Brundisium, ab Olyntho Olynthum, & ab

& ab aliis alias regiones & vrbes denominatas hinc inde legimus.

Hinc Stephanus de vrbibus scribit:

Νεμαύσος πόλις τῆς Ἰταλίας, ἀπὸ τοῦ Νεμαύσου Ἡρακλείδου. *Nemausus vrbs Italiae, à Nemauso Herculis filio.*

Italiae autem urbem vocat, quòd ab Italis, hoc est, Romanis, habitaretur: quemadmodum in antiquo codice qui ibidem in Bibliotheca Episcopali asseruatur, Nemausus Gothiae vrbs appellatur, quòd videlicet à Gothis, usque ad Caroli Martelli tempora possideretur, vt & alio loco Gothorum regia appellatur. Vnde regio barbarè *Langedoc*, quasi *Land der Goth*, vel inuersis literis, *Goth land*, id est regio Gothorum, vocatur.

Plinius etiam lib. 3. cap. 4. Heracleā, quam Nemausum credimus, in Narbonensi Gallia ad ostium Rhodani ponit. Videmus non procul inde Rhodanum in mare mediterraneum

exonarij.

Tantum ergo Romani Urbis fundatorem Genium urbis Nemausum tanquam Deum tutelarem aris & templis coluerunt.

Gothicus furor & temporis iniuria duas nobis dedicationes reliquit, ex quibus narrationi fidem facimus: quas clarissimus Iurisconsultus D. Isaacus Chironius, ob integritatem & variam doctrinam amicus singularis, cum illic degerem mihi monstravit.

DEO .NEM...X. VTVLIVS. PERSEVS. HOROLOGIVM. ET. CERVLAS. II. ARGENTEAS. T. P.

Fragmentum insignis tabulæ..

..EO. SILVANO. ET. LIBERO. PATRI. † ET. NEMAYSO † ...CRHVS. SYNODI.....

Figura cordis spina aut stilo compuncti, cuius loco asteriscus positus, utrinque nomen Nemausi ambit. arbitror.

bitror indicium esse maximi affectus:
 similem figuram in plurimis epita-
 phiis, ibidem repertis videmus.

Adiungit posterior dedicatio Ge-
 nium, Diis maximè à gente illa cul-
 tis. Silvanum in silvis, quæ circa Ne-
 mausum, quam quidam ideo à nemo-
 ribus dictam nugantur, veneraban-
 tur. Sic etiam vicini Phocenses pro-
 pe Massiliam siluam instar templi
 habebant, ut videmus libro tertio a-
 pud Lucanum, cuius versus prisci-
 moris ergò adiicio:

*Lucus erat longo nunquam violatus ab
 ævo,*

*Obscurum cingens connexis aëra ramis,
 Et gelidas altè summotis solibus umbras.*

*Hunc non ruricola Panes, nemorūque
 potentes*

*Sylvani, Nymphaeque tenent, sed barbara
 ritu*

*Sacra Deūm, structa diris altaribus ara,
 Omnisq; humanis lustrata cruorib. arbor,*

*Si qua fidem meruit superos mirata vetu-
stas,*

*Illic & volucres metuumt insistere ramis,
Et lustris recubare fera, nec ventus in illas
Incumbit silvas, excussaque nubibus atris
Fulgura, non ullis frondem præbentibus
auris.*

*Arboribus suis horror inest. tum plurima
nigris*

*Fontibus unda cadit, simulacraque mœsta
deorum*

Arte carent, casis exstant informia truncis.

*Ipse situs, putrique facit iam robore pallor
Attonitos, non vulgatis sacra iura figuris*

*Numina sic metuumt: tantum terroribus
addit*

Quos timeant non nosse deos. & c.

Liberum patrem ob generosissi-
mas vineas, quibus regio ad Formia-
rum usque inuidiam, abundat, colue-
runt, quod & alia dedicatio innuit,
quæ Ægyptiorum more, quorum for-
fitan

fitan nonnulli eo tempore Nemaufi
erant, Bacchum Serapim vocat, quem
aliàs etiam Osirim appellarunt.
Martialis. lib. 14. Epigr. 10.

Isaem Serapim Nilus veneratur Osirim.

Tibull. lib. 1. Eleg. 7.

Hic docuit teneram palis adiungere vitē,

Hic viridem dura cadere falce comam.

Illi incundos primum matura saporēs

Expressa incurvis vula dedit pedibus.

Ille liquor docuit voces inflectere cantu,

Monitūq; ad certos nescia mēbra modos.

Bacchusq; agricola magno cōfecta labore

Pectora tristitia dissolnenda dedit.

Bacchusq; afflictis requiem mortalibus

affert;

Crura licet dura compede pulsa sonent.

Non tibi sunt tristes curae, nō luctus Osiri,

Sed chor'q; cantus lenis, & apina mor.

Quod autem horologiumi dedi-

catur, more vetere factum! Viennae

fragmentum offendi, ubi inscriptum est

RIY. S. M. A. N. S. A. N. Q. J. U. R.

...ROLO G I V M ... DE S V ... R E S...

..... P. A. N O V O ... R E S .....
 \

Item aliud, quod delubrum refert, cum litteris supra testudinem
 H..ROL...G..M.

Geryonis tricornis statua, quæ hodie in cāpo Martio, sic enim omnis vicinia Amphitheatri in antiquis instrumentis, quæ Nemausi supersunt, appellatur, in honorem Herculis fundatoris erecta fuit. Existimarunt enim se de Tutelari bene merituros, si illius aduentui congratulantes, recentis victoriæ indicem posteris consecrarent. Nec dubito antiquitus ludos in Herculis honorem celebratos eo in loco, quem tandem Romani, admirandi illa Amphitheatri mole, quam nec temporis iniuria infringere valet, eminare voluerunt: nusquam enim temerè quemvis locum sacris suis destinarunt. Quamvis autem me non fugiat,
 vere-

veteres, siue Græcos, siue Latinos intellexeris, strenuè pugnatorios Herculi sacrificantes ludos vouisse, vt ex Paulo Æmylio apud Plutarch. in eius vita constat: auderem asserere Nemausense Amphitheatrum communi suffragio cùm terra marique serenissima pax esset, Fundatori Herculi dedicatum. Aspice taurorum illud par, quo Amphitheatri portæ superbiunt, & iueris in sententiam quam hîc adscribo.

Exhibui paulo antè Geryonis tergemina statuam, monstro nunc tauros quos victor domitis Ebusæ, maioris & minoris Balearicæ concordis Regibus in Italiam abduxit.

Passim autem apud auctores occurrit Herculem & Mercurium certaminum & huiuscemodi ludorum præsides fuisse habitos, vt apud Pind. 10. *Nem.* & 2. *Pyth.* Orph. in *Hym. Mercur.* Pausanias etiam in *Messen.* refert,

in curriculo Messeniaco statuas fuisse Mercurij, Herculis & Thesei, quas Græci certaturi summè venerabantur. Et in Arcadicis ait prope stadium urbis Megalopolitanæ fuisse templum Mercurio & Herculi vnà dedicatum. Viennæ lapidem, inter alias singulares antiquitates, prope templum D. Mauricij videmus. *D. D. Flaminica. Viennæ. tegulas. aeneas. auratas. cum. carpasculis. &. vestituris. basium. &. signa. Castoris. &. Pollucis. cum. equis. &. signa. Herculis. &. Mercuri.* D. S. D. Mercurius autem certaminum iudex & arbiter ante Herculem fuit. Hic enim, vt apud Theocrit. in Eidyll. est, in lucta ab Harpalico Phanopæo Mercurij filio institutus, & superato Gigante, vt Philostratus in pictura Antei refert, à Mercurio coronatus fuit.

Augustus, extincto M. Antonio, victor ex Ægypto redux, Nemausum Coloniam duci proculdubio voluit:

vnde

vnde Suetonius cap. 4. in Tiberio scribit: *Pater vero Tiberij, Quæstor C. Cesaris, Alexandrino bello classi præpositus, plurimum ad victoriam contulit: quare & Pontifex in locum P. Scipionis substitutus, & ad deducendas in Galliam Colonias, in quæ Narbo & Arelate erant, missus est.* Confirmat numus verus, Nemausi frequens, qui Crocodilum palmæ arbori alligatum, laureamque coronam, hodiæ Urbis sigillum & insignia, in Ægyptiacæ victoriæ testimonium, altera verò facie duorum inuenum capita cum inscriptione IMP. PP. D. F. exhibet. Ego Tiberium & Drusum Neronæ, Liuiæ filios esse iudico, vt sit *Imperatoris patris patriæ Diui filij.* Plurimis enim testimoniis constat, Augustum priuignos istos filiorum loco paterno prorsus amore prosequutum. Quantæ etiam Tiberius autoritatis Nemausi fuerit, vel ex eo liquet, quòd imagines & statuas

ibidem habuit: quas tamen, cū in Insula Rhodo alienus à Romanis moribus biennium egisset, subuerterunt, vt habet Tranquillus *in illius historia, cap. 13.* Vnde etiam Nemausenum in Romanam maiestatem serius amor apparet. Nemausus igitur Colonia est, quæ trans Rhodanum in via versus Narbonem ducenda erat: cis autem Rhodanum in Arelatensi parte, siue Tarascum, siue alia aliqua Prouinciæ, vt hodie totam illam regionē vocamus, vrbs sit non disputato. Apparet autem Augustum illa Galliæ parte maximè delectatum quæ Rhodano adiacet, siquidem etiam ex Caietana inscriptione nouimus, iisdem temporibus per L. Munatium nostrum Plancum, Lugdunum Coloniæ factam. Nullæ ergo rationes sunt, quibus nobis patiamur Nemausum Arecomicorum ab Antonio illiusque fratre Vero Imperatoribus puctam

ductam: quemadmodum etiam ridiculum est, C O L. N E M. pro *Colonia Nemausensium*, legere, *Colligauit nemo*, vt ille in Symbolis Heroicis asserit. In eo autem numismate Nemausus Colonia vocatur, vt & in quibusdam inscriptionibus, quæ à præstantissimis viris, D. Chalassio, & D. Gaisado, mihi exhibitæ, quarum lucem clarissimus Iacobus Zuingerus seriò sæpè exegit.

L. I V L I O. Q. F. V O L T.

N I G R O.

A V R E L I O. S E R V A T O.

O M N I B V S. H O N O R I B.

I N. C O L O N I A. S V A.

F V N C T O

I I I I I V I R I C O R P O R A T.

N E M A V S E N S E S.

P A T R O N O.

E X. P O S T V L A T I O N E. P O P V L.

L. D. † D. D.

T. INDESII. TERTII. AED. COL.

AVG. NEM. DOMITIA. EROTE.

SIBI. ET. VIRO. DE. SE. BENE

MERITO. V. F.

C. FVLVIO. C. FIL. VO.

LVPO. SERVILIAN

ADLECTO. INTER. PRAETOR

AB. IMP. CAESARE. AVG. VESPA

PRAEFECTO. ALAE. LONGINIA.

IIII. VIR. AD AERARIUM

PONTIFICI. PRAEFECTO. VIGI

IVLIA. D. FIL. CONCESSA. VIRO.

ILII. ILIA. ILII. ILIA. ILII. ILIA.

LEG. VII. GEMIN. FELICIS.

BENEFICIARI.

IVNII. OMVLLI. CONSVLAR.

CVRA. T. VITRASII. POLLION.

LEGATI AVG.

... NORAT. IIII. VIR. IVRIS

DICVNDI PONTIFICI.

PRAEF. VIGIL. ET. ARMOR.

Q. LVCRETIVS. HONORAT.

PATRI

Nemausensibus.

25

PATRI. † OPTIMO. † PIETATIS...

D. M. H.

SEX. AVRELIV

STATORI. NEM.

AVRELIA. COS-

MI AVERATRI

PLISSIMO.

L. LETIVS

MARVLLVS

IIIIII. VIR. AVG.

DECVR. ORNAM.

V. F.

D. M. H.

C. FVLVIN

RI. IIIII. VIR. AVG.

PORAT. ET. DECVRIO

NIS. ORNAMENTAR.

FVLVIA. G. F. CASSIAN

PATRIS. RARISSIM. ET

SANCTISSIM.

D. † M. H.

IIIIII. VIR. AVG.

B

Q. AVRELIO

HERMAE

VESTIAR. ITAL.

IIII. VIRI. AVG.

POLITICVS.

PHOEBVS.

RESTITVTVS. LIB.

ET. SYNTYCHE. LIB.

D. M.

M. CORNELII. M. F. VOLT.

MAXIMI. IIII. VIR. AB. AER.

PONTIFICIS.

ET. PHILOMVSIO.

Q. SOLONIO. ET F. VOL-

SEVERINO.

EX. V. DECVRIS. EQVO.

PVBLICO†LVPERCO.

IIII. VIR. AB. AERAR.

PONTIFICI.

FLAMINI. PROVINCIAE.

NARBONENSIS.

TRIB. MILITVM. LEG. VIII. AVG.

CIVI-

CIVITAS FOROIVLENSIVM
PATRONO.

D. † M.

SAMIAE. ET FIL.

SEVERINAE

FLAMINI. AVG. NEM.

C. TERENTIVS

ANICETVS. AMICAE.

OPTIMAE. ET. SIBI.

IIII. VIR. AB. AER.

POMPIA. SERVATILLA.

VIRO.

PIENTISSIMO.

IIIIII. VIR. AVG.

C. MARCIVS.

PHILOLOGVS.

V. S. P.

D. M.

ET AEMILII. FIRMI.

AED. COL. ET.

CLOVSTRIAE. SVAVIS.

VXORIS.

AEMILIANVS. FIL.

L. DOMITIO L. F. VOL.

AXIOVNO. PR. IIII. VIR. BIS.

---CAESAR---

---RMANICI---

---PRAE---

DIIS. MANIBVS

IIII. VIR. AVG.

C. POMPEII

DIOMEDIS

T. F.

D. M.

Q. AVREL. EVHEL.

PIST. IIIII. VIR.

AVG. CORP.

Q. CVRIVS. AVRELI

ANVS. FIL. ET

AVREL. EVTYCHES. IB.

D. M.

C. VETTI. HELIS.

IIII. VIR. AVG. ET.

VETTIÆ. SERVANDÆ.

VXORI .

VLVI SIBI POSVERVNT.

Subiuncti sunt quatuor pilei, quorum frequēs figura in epitaphiis hūc Nemausi inuentis : acceptam autem libertatem, cuius pileus apud Romanos index fuit, significare, pueri norunt.

D. M.

IIII. I. AVG. ET SCARIVS

RVSINVS. SIBI ET SVIS

V. F.

IVLIAE THALLVSÆ.

IIII. I. AVG.

L. IVL. HESYCHIVS. CONTVB.

In dextra huius tabulæ parte, vxoris, in sinistra verò mariti facies insigniter sculpæ sunt : exstat simile opus Vticæ, vel Vsetiæ in vicinia.

D. M.

IIII. I. AVG.

C. VETTI HERMETIS

IULIA FVSCINA

VXOR..

P.

IIII. VIR. AVG.

SEX. LVCRETIVS.

LASCIVVS.

SBI ET LICINIÆ.

SATVRNINÆ.

VXORI.

V. F.

D. M.

IIII. VIR. AVG.

T. ICARI SOTERICHI.

SERANA.

VXOR.

---L. VARERIAN. MIL.---

---AVG. MILITAVIT. ANN.---

---MEN. VII. DIES. XXI.

---IXIT. ANN. XXXI. MENS ---

---IES. XXVI. IVLIA. IVL---

---ILIO SANCTISSIMA---

---TATIS ET SIBI VIVA---

---MANIBVS

SEX. SPVRII. SEX. F. VOL.

SILVINI.

EVCHA.

EVCHARISTVS. ET GERMANVS. LIB.

IIIIII. VIR. AVG.

D. M.

M. ICCI

SOTERICHI

IIIIII. VIR. AVG.

OBERIA. PHILESTE.

MARITO. KARISSIMO.

Quo iure autem Nemausus nobilissima Romanorum Colonia donata fuerit, vel ex eo patet, quod Strabo affirmat, plurimos Nemauso Romanam iuisse ut Magistratum peterent: adeò ut Nemaufenses maximis Matris Romæ priuilegijs fruerentur. Hinc Romani tantopere ob aëris, terræ & maris bonitatem Nemauso delectabantur, ut ad Romæ simulacrum nouam coloniam ædificarint. Aër ferenus, æstate quidem à canicula incensus, sed Etesiarum flamine iucundus, Ver florem, æstas fructuum ditissima, Autumnus rarissimis

mis uvis, pomis punicis, suauissimis
 ficis & oleis superbissimus: Hyems
 nullo frigore horrida, sed perpetuum
 quoddam ver spirans, internectareas
 delicias incolarum animos & corpo-
 ra reficit, mare perpetuò pisculen-
 tum, venationes & aucupia vberri-
 ma, fontes saluberrimi, thermæ ad-
 mirabiles, quæ vel Baias Aesculapio
 sacras æquarent. *Vide clariss. Doriho-*
manni Bellucenses.

Vestiga diligentius priscum vrbis
 situm: assurgit septēgemina collium
 veneranda series, quam mœnia in-
 cluserunt, cæsis in formam laterum
 saxi, qualia nos Augustæ Rauraco-
 rum, quam Mun. Plancus Coloniam
 duxit, prope Basileam nostram, & A-
 uentici in potentissima Bernensium
 Ditione habemus, quæ Babylonicum
 opus mentiri possent. Aduenam Am-
 phitheatrum stupefaciet, reliquis in-
 signium operum ruderibus, quorum
 venera-

venerabilem conspectum Gothi Romanæ maiestatis iurati hostes nobis inuiderunt, arbitrantis oculos distrahentibus. Sed vt semel dicam, quod viatores vix longis cogitationibus concipiunt. Quid si Romani Nemausum hac magnificentia extruxissent, vt toti mundo significarent se ad tantum deuenisse potētiae fastigium, vt in hostium terram Romæ olim ab ipsis captæ & incensæ imaginem transferre valerent?

Amphitheatrum ex maximis, & ferreis quasi saxis, quæ polita marmorum referrent, tanta industria ædificatum, vt nescias num ingeniorum, an corporum plus quàm humanas illas vires mirari debeas. Crederes Palladem Gigantibus architectonicam monstrasse. Figura totius molis oualis est, sexaginta insignes in ordinem arcus efficiens, quorum quilibet crassitie decem, distantia verò v-

nus ad alterum duodecim pedum, magnum vrbi decus addit. Fuit olim quasi in medio vrbis, hodie mœnia despicit, quâ Monspelim itur. Iustus Lipsius, qui iuuenis sene maior fuit, in tractatu de Amphitheatro Nemaufensi, huius partem exhibuit vulgari-ter præfatus: sed vel Nemausum non vidit, vel nihil inde sperauit. Nouimus quidem Lugdunum & Valentiam vrbes nobilissimas fuisse. sed quibus indiciis probauerit Amphitheatris claruisse longè pulchrioribus? Ego licet diligentissimè quosvis angulos scrutater, nihil talium deprehendi, cum tamen illæ vix immajoribus tempestatibus fuerint concussæ. Arausione C. M. arcus triumphales, & insignem Circi partem videmus. Arelate Amphitheatrum superest. Biterris non ita pridem in quodam horto similis operis vestigia detecta sunt. Narbo etiam multis anti-
quita-

quitatibus ornatur: sed quid hæc omnia præ Nemauso? Tanta saxorum mole; ut diximus, exstructum est hoc Amphitheatrum, ut diu a Gothis arcis & munitissimi propugnaculi loco, cui etiam turrim imposuerunt, habitum fuerit. Pinnæ, quibus saxa præminent ad malos regendos, integræ sunt, pauci gradus deuoluti, arcus omnes & fornices ruinæ inexpertes: Orchestra tantum ædificijs in arena à Gallis exstructis ante paucos annos cessit. Caueæ quibus leones aliæque ad munera feræ detinebantur, muris intactæ sunt. Non procul à taurorum, de quibus suprâ, capitibus, paulo inferius ad latus Lupa cum Romulo & Remo conspicitur: & in alio loco Pluto cum draconibus. Constat autem inferis in huiusmodi locis aras fuisse positas, quas humano, heu diaboli suasu, irrigabant sanguine. Incidit, dum horrens hæc cogito, illud

Prudentij.

*Hæ sunt delicia Iouis, infernalis, in istis
Arbiter obscuri placidus requiescit A-
uerni.*

Post Amphitheatrum secundum locum hodie habet Domus quadrata, seu capitolium, vt vocant, ædificium magnificentissimum, pulcher-
rima columnarum serie suffultum, & circa tectum exquisitissimis sculpturis exornatum, vt affirmem vix hodie sculptores inueniri qui in tenerrimo gypso præstent, quod illi in durissimo saxo ingeniosissimè & felicissimè expresserunt. Simile prorsus ædificium Viennæ Allobrogum exstat, quod à Christianis beatissimæ Virgini à multis hinc annis dedicatum est. In quem vsum autem destinatum fuerit, variis variæ sunt opiniones: ego nec domum priuatam, nec forum aliquod fuisse reor, sed potiùs sacellum alicuius Dei assererem.

Tem-

Templum Dianæ magnificentissimum fuisse præter rudera, quæ haud vulgaria, cultus diuæ arguit. Cum enim portubus, viis, venationibus & piscationibus, vt ex Callimacho & reliquis veteribus patet, præesse crederetur, dubium non est Romanos in frequentissima ex Hispaniis in Italiam via sumptuosissimū Deæ tanta religione cultæ, quam & Venus apud Eurip. in Phædra, *μυρίσκη δαιμόνων* appellat, illiúsque sacerdotem quibusdam in locis tam lautum dicit, vt diadema regiū gestaret, extruxisse.

Fons etiam Dianæ, qui prope illius templum ex durissimo saxo, tanto gurgite scaturit, vt quandoque vrbi inundationem minetur, vt ex epigrammate constat, quod in Collegio à Francisco primo fundato ad portam exstat, quo sumptu fuerit ornatus ex pauimentis tessellatis, si aliquantum terram ibidem foderis, col-

liges. Ego cùm quandoque cum amicis curiosiùs emblemata illa vermiculata, vt cum Lucilio loquar, scrutarer, Villæ Tiburtinæ recordabar, de qua Papinius Statius meus, cuius vetustissimum manuscriptum, Nemausi decus, nobilissimus Ioh. Chalassius in amicitiae sacramentum mihi dono dedit:

Calcabam necopinus opes, nam splendor ab alto

*Defluus, & nitidum referentes aëra testa
Monstranere solum, varias ubi picta per
artes*

Gaudet humus, superantque nouis Asarota figuris.

Nostra ætate superbiant Parisienses nymphæ, S. Germani in Palatio Regio mirandis ludentes operibus, quibus humana ingenia nobilius nihil excogitarent, nisi superioribus seculis ars & natura inuicem certassent, nequid posterius haberent, cuius
inuen-

intentione elati, priscorum authorum monumenta negligerent.

Num autem fons hic Diuæ tantum, ceu lauacrum, consecratus fuerit, an verò in eo sacerdotes eius ex more, vt apud Apollon. 3. Argonaut. & apud alios videmus, antequam sacra facerent, se lauarint, non disputo, cuius propriam, siquidem tanti non est periculi, relinquens opinionem.

Doctissimus Iohannes Steckius. peregrinationis meæ per illas provincias suauissimus comes, fragmentum mihi exhibuit, ex quo Nemausensium in Dianam religionem fusius colliges,

Isis.-----

Serapis. Vestæ. Diana. Somni.

Hs. n. vj. phialas. 11.

Chrisen--cli--gna

Deorum. argentea. castrensia.

domo. habeat. Item.--

dedicatione. templi. Isis. & Serapis. Deo.

40 De Antiquitatibus
omnibus. Nemaufensium. &
ornamenta-R-singulis.

* .v. ita. ut. in. publico. v. escerentur.
distribui. iussit. inque. eius. domus.
--telam. h. s. n. x. reliquit
item imaginem. Martis. argenteam. ex.
Amnagensibus. dedit
C.ordo.--bitur.

Vidi etiam insignem lapidē cum
hac inscriptione.

LVNAE. ET. ISIDI.

AVG. SACR.

C. OCTAVII.

PEDONIS. LIB.

TROPHIMIO. SEVERI

AVG. V. S.

Isidis huius templa, veræ fornices
fuerunt, in quibus creberrimæ adul-
teriorum occasiones dabantur, hinc
ad amantem Naso,

No

*Ne fuge ad Iliacæ Memphitica sacra
iuuence,*

Multas illa facit quod fuit ipsa Ioui.

Vnde non immeritò Tiberius, vt Iosephus ait, sacerdotes eius crucibus affixit & templa destruxit.

Illices huius fontis aquas despicit Turris magna, vel Romana, vt vulgò vocant, admirabili structura monti imposita. Sunt qui Pharum fuisse arbitrentur, alij autem Mausoleum putant. Prætendunt illi mare vicinum pisculentum, & Italicis atque Hispanicis nauigationibus frequens. Hi turris concauitatem Conditorium cum Hypogæo coniiciunt, freti testamenti fragmento, & aliis sepulchralibus indiciis ibidem inuentis. Testamentum hodie ad portā Coronæ visitur, hac inscriptione: *Si quis ex iis qui suprâ scripti sunt, cum moriar non viuet siue post mortem meam morietur tum qui reliqui in eorum locum*

qui mortui erunt alios per suffragia substituant, quos dignissimos putauerint. dum non minus in perpetuum triginta sint: liceatque iis qui presentes esse iis diebus poterunt in locum suum conuiuiam ex amicis suis mittere eiusque Mausolei clauēs duae penes aliquem liberiorum meorum & curatorem cuiusque anni sint.

S V B S T I T V T I.

Troucius Maternus.

C. Licinius Soterius.

A. Fuluius Tarentinus.

L. Iulius Cosmus.

Ti. Claudius Erotemus.

P. Acilius Philodespotus.

Q. Caninius Eutyclus.

Q. Iuuent. Venustus.

Cum autem Duellio Cos. S. C. cautum fuerit, nequis in vrbe sepeliretur, cuius & XII. tabularum lex, & Cic. 2. de Legibus meminit, nisi quis
Virtu-

Virtutis causa legibus non teneretur, consentaneum est primum quendam Romanum Mausoleo illo conditum fuisse: attestatur vetus lapis Romæ inuentus. *C. Poplitio. L. F. Bibulo Aed. P. Honoris. virtutisque. causa. Senatusconsulto. populique. iussu. locus. monumento. quo. ipse. posterique. eius. inferrentur. publicè. datus. est.* Idem apud Græcos obseruatum videmus: Capaneus enim teste Philostrato Lemnio in Euadnē, Argis: Meneceus filius Creontis, qui consilio oraculi pro patriæ salute se interfecerat, Thebis prope portam Nelam, vt & ibidem Amphion cum liberis & fratre prope portam Prælidem, sepultus fuit, vt annotat Pausanias in Bœotiis. Rara itaque sepulchra in vrbibus: in viis autem, hortis & agris creberrima: vnde adhuc hodie quoque ex vestigiis viam Appiam veterum sepulchris à dextris & à sinistris frequen-

tissimam videmus. Et Cicero. i. *Tuscul.* An tu egressus Porta Capena, cum Calatini Scipionum, Seruilionum, Metellorum sepulchra vides. Ita etiam legimus Acrisium Argiuorum regem, à Perseo ex Danaë nepote & ciuibus ante portam Larissæ, vt & tandem Perseum quoque in via, qua Mycenis Argos iter fuit, ad latus magnificè sepultum esse. Frontinus de *limite agrorum lib.* i. ait veteres in campis stauisse terminos quadratos, & interiectis locis arcas & monumenta. Quin casulas & ædificia monumentis in agris super imponebant, vt Petronij Satyrico videre est, vbi ait, Imperator Prouinciæ latrones iussit crucibus affigi, secundùm illam eandem casulam, in qua recens cadauer matrona deflebat. Probat morem vetus inscriptio: *M. Aurelius Romanus & Antistia Chresime uxor eius fecerunt sibi libertis suis posterisque eorum monumentum*

mentum eum edificio superposito. Quod
& Iurifconfulti plurimis locis confirmari norunt.

Quarto ab vrbe lapide Aquæductus superat, opus ingenti structura mirabile, cui par nec Germania, Italia, aut Hispania habet. Angliam non allego, in illa enim nihil talium monumentorum offendere potui.

Vulgò *Pont du Gard*, pons Gardi vocatur, integit enim fluuium (qui ante biennium horrenda inundatione Alestum, vbi Comitis stabuli laberitheus hottus, inuasit) tribus arcuum ordinibus, adeò vt inferior pons, qui peruius, infimas; secundus medias, tertius, cui aquæductus incumbit, supremas montium partes pluribus arcubus coniungat. Aquæ prope Vticam, vbi templi nympharum vestigia, & plura Romanorum monumenta D.L. Allardo, & D.L. Brunerio, amicis desideratissimis in-

dicibus vidi, colligebantur, & per diuerfos canales in magnum illum Gardi aquæductum deriuatæ, Nemaufum ducebantur.

Non procul à domo quadrata intrimus meus Alexander *Vom Stein* Nouiomag. in priuatis quibusdam ædibus magnam lapideam tabulam monstrauit, in qua artificiosissimè Pegasus sculptus cum inscriptione,

PROCVL ESTE PROPHANI.

Reliquiæ proculdubio alicuius templi Musis olim dedicati, quandoquidem ob vicinum Massiliense Athenæum, Nemausi bonas litteras floruisse, vel solus Domitius Afer Nemausensis, de quo Euseb. ad annum Christi XLVI. testatur. Quantum ille autem Musis dilectus fuerit docti norunt. Perpende etiam epigramma ibidem inuentum.

--atroni. famam. barba.--

cuius. Roma. libris. adserit.--

Amisfos

Amissos.ornat.titulis.en.aspice--

Quos. habet. incolimes.fouit.amore.--

Supremas.error.ne.possit.rumpere.cer.--

Arte.sua.cauit.clausu.operta.fide.

Excipiet. manes. sua. qui.sine.lite.reliquit.

Laudabit.studium.cui.sua.cura.cau.--

Ælius Spartianus in vita Adriani, ut & Dion Cassius mentionem faciunt Basilicæ, Nemausi in honorem Plotinæ Traiani vxori exstructæ, cuius ne vestigia quidem Gothicus furor posteris reliquit. Aquis Sextiis lapis superest, qui magnificentia nos, certiores facit: vide in Itinerar. pag. 211.

Eodem fato multa splendoris Romani testimonia communi sepulchro condita deprehendimus, non sine gemitu & dolore ægrè ferentes tot insignium operum iacturam. In effectū heu tandem productum est quod Neronis ille deliciarum ingeniosissimus Arbiter diuino carminis fluore
satyræ

Satyræ immiscuit,

*Omnia quæ tribuit Romanis arcibus odit,
Muneribusque suis iratus destruet istas
Idem qui posuit moles Deus.*

Sic enim Ditis Fortunam his ver-
bis alloquitur,

*Ipsa suas vires odit Romana iuventus,
Et quas struxit opes malè sustinet: aspice latè
Luxuriã spoliortũ, & cēsũ in damna furentē,
Ædificat auro, sed èsque ad sydera mittūt.
Expellūtur aquę saxis, mare nascitur aruis,
Et permutata rerum statione rebellant.
En etiã mea regna petunt: perfossa dehiscit
Molibus insanis tellus: iam mōtibus hāustis
Antra gemunt: & dum varios lapis inue-
nit usus,*

Inferni manes cœlum sperare iubentur.

*Quare age Fors, muta pacatum in prælia
vulgus,*

Romanosq; cie, ac nostris da funera regnis.

Aquilæ Romanorum insignia, quæ
passim per urbem candido lapide ef-
figiata videntur, ornamentum fori

aut

aut palatij alicuius sine dubio fuerunt, quibus Gothi capita detruncarunt, significantes se orbis etiam caput Romam conculcaturos.

Qualia quantaque insuper Romanorum monumenta Nemausi desiderantur, innuunt Cæsarum epigrammata, quorum tabulas tantum videmus.

SANCTI

TATI

IOVIS ET

AUGVSTI

SACRVM

LVCILIVS

CESTIO. F.

Viennæ columnam
vidi cum his verbis

NVMINIBVS

AVG.

ET. DEÆ. DIAN.

*Imp. Cæsar. D. Aug. f. Augu. Pontifex.
Max. Trib. pot. XXXXI I I. refecit. & restituit.*

*Ti. Cæsar. Dini. Aug. F. Aug. Pontif.
Max. Trib. pot. XXXIII. refecit. & restituit. V.*

Imp. Caesar. Dini. F. Aug. Pontif. Maximus. COS. XII. COS. designatus. XIII. Imp. XIIII. Tribunicia potestate. XX.

Ti. Claudius. Drusi, F. Caesar. Aug. Germanicus. Pontif. Max. Trib. Pot. COS. Desig. II. Imp. II. refecit.

T. Claudius. Drusi. F. Caesar. August. Germanic. Pontif. Max. Trib. pot. COS. designat. II. Imp. II. recepti. LXXXV.

Imp. Caesar. D. Hadriani. F. T. Aelius. Hadrianus. Antonius. Aug. Pius. Pont. Max. Trib. pot. VIII. Imp. II. COS. III. P. P. Restituit. I.

Sic & duæ aliæ similes inscriptiones extant, quarum una habet *restituit. II* altera *restituit. VI*.

Statuæ nonnullæ antiquæ cùm in plateis, tum in ædibus visuntur. inter omnes autem nitidissima illa Cintia est, cum inscriptione, *Cintia. honorat. fidelis. tabula*. Videmus faciem affrabè factam, cum capillitio elatiore, quali hodie nobiles feminæ turritam Cybelelem

belem referunt. Solebant autem antiquitus lautiores Dominae crinem fastigiare, & in suminum verticem adstringere, in modum turris: unde Iuuenalis *satyra* 6.

---tot adhuc compagibus alium

Ædificat caput.

Insuebant etiam adscitos crines, quibus promissi non erant, Apuleius *lib. xi. Mil. Adtextis capite crinibus feminam mentiebatur*. Habebant insuper adulterinorum crinium sutiles quasdam formas, quas capiti vt veras adponebant. Firm. *Astr. l. 8. cap. 7. Appositis alienis crinibus fictam pulchritudinē mentiantur*. Tertull. *de cultu fem. Adfigitis nescio quas enormitates sutilium capillamentorum, nunc in galeri modum, nunc in cernicem retro suggestum*. Iuuenalis interpret *crinem suppositiciū* appellat. Vide plura apud Hierony. *Epist. ad Demetriad. Man. Artemidorum lib. i. Clement. Alexand. Xiphil.*

Num autem viris hoc in vſu quoque fuerit, relinquo; hodie inueniri qui turpiſſimis his nugis delectatur, ridiculum eſt.

Acus etiam crinalis, quam mulieres hodie capillamento circa aures infixam gerunt, olim in vſu fuit. Petron. in ſatyr. *Psyche acu comatoria cupienti mihi innuocare Quiritium fidem, malas pungebat.* Martial. lib. 6. Epigram. 66.

Vnus de toto peccauerat orbe comarum

Anulus incerta non benè fixus acu.

Isidorus lib. 19. Acus ſunt quibus in feminis ornandorum crinium compago retinetur, ne laxiùs fluant. Hieronymus aduerſus Ruſinum. *Fecerunt hoc & Fulvia in Ciceronem, & Herodias in Ioannem, quia veritatem non poterant audire, & linguam veriloquam acu discriminale confodiebant.* Ex Vlpiano liquet acus illas gemmis ornatas fuiſſe, quod & hodie fieri videmus.

Pergamus nunc ad Epitaphia, quorum

rum plurima elegantissima occurrunt, ex quibus constat quàm sincero affectu veteres sese inuicem æternum prosequuti fuerint. Heu fidem hodiernam, quæ Alpinis niuib. frigidior facta ! Epitaphia à liberis parentibus consecrata.

D. M. Marci. Nigri. Ni. F. Marcellinus. & Marcellina. patri. piissimo.

Q. Cecilio Rufino. p. Fausta. Crassonis. F. M. & Cecilio. Faustino. F. & Cecilius. Nundinus. parentibus. uxori. filio sibi. V. † P. & † Cecilio. Nundino Simyche. uxor. restit. †

Θεοῖς καταχθονίοις Ἀννία Εὐτυχία
Ἀπὸ τοῦ μητρὸς εὐσεβὲς ἀτὴ.

D. M. Iulia. Rhodia L. Iul. Epictetus. Uxori. kariss. & Iulii. Perpetuus. & Paternus. matri. piissima.

D. M. Boudia. Primia. Terentia. M. fil. Marcella. matri. optima.

Cn. Pompeius. Cn. F. Maximus. Fontanus. sibi. & Cn. Pompeio, Cn. F. Maximo. Aug. & C. Mario. patri. ex. testamento.

D. M. Fortunatæ. Primitius. matri.

T. Geminiij. F. T. Geminius. Titullus. Patri.

D. † M. Valeriæ. Munatiæ. L. Munatius. Titullus. sorori. & Munatiæ. Marcel-
la. auia.

Memoria. Lucani. patris. Pompeia-
nus. Filius.

D. M. C. Boduaci. Maximi. Maxi-
mia. Paterna. fil. & Anthi. lib.

D. M. T. Boduacij. kari. Graiæ. E. Messo-
ris. F. C. Boduacius. karus. sibi. & paren-
tibus. V. P.

Granio. Sex. Volt. Boudo. & Dise-
toni. matri. Homulus. lapis. Alchimedo. lib.

L. Pompei. Callisti. & Sulpulciæ. pri-
mula. Sextilia. Athi. sibi. & Matri. V. P.

D. M.

D. M. Pompeia, Flavia. Matris. miserrime.

D. M. Mutia. Firmiana. Turtulia. matri.

Aul. Iul. Myronis. Iul. Seuerus. & Iul. Seuerianus. Patri. carissimo. & Camulatia. Seuera. matri. viventi. posuerunt.

Epitaphia à parentibus liberis facta.

D. M. L. Kari. Emilia. L. Karius. Communis. & Emilia. Zosime. filio. piissimo.

L. Cornelio. Athenæo. Anthus. pater

D. M. L. Taurini. Aureli. ciui. Elusinensi. annor. XXIII. parentes.

D. M. Maccia. Saturnia. feriulla. mater. & Maccius. pater.

D. M. Valeria. Maximini. filia. annor. III. dier. XXIII. Maximinus. & Veladus. Maximini. fil. & Lucina. Luculli. filia. parentes.

D. M. puer. Eutyches, annor. VII. Tyche. mater. & Cestius. Treption.

D. M. Valeria. Celsina. Valerius. Celsus. & Valeria. Januaria. filia. piissimæ. & sibi. V. P.

D. Manib. T. Norbani. Nivalis. Valeria. Seuerina. mater. fil.

Agricole. filia. piissim.... xori. optuma.

D. M. Fabia. Q. F. Crispina. Quinia. Crispa. mater.

Exincomarus. Craxanij. F.

Tiria. Cressutia. Me. Quæ vixit. ann. XXI. dieb. XIIII. Cacil. Crescentia. fil. piissim. mater. pusil.

D. M. Valeria. T. F. Titulla. Valeria. Gemina. filia. piissima. P.

D. M. Sex. Sammi. Aproniani. Sammia. Helpizusa. mater.

D. M. Oppia. L. P. Varenia. Ann. VI. M. IX. D. V. Oppia. L. fil. Seeundilla. filia. karissim.

D. M.

D.M.Sex.ful.Messiani.Sex.ful.Dionysius.filio.piiſſimo.&.ſibi.V.P.

A maritis vxoribus erecta.

L. Siluius. paternus. vxori. rariffimi. exempli. cum. qua. vixit. ann. xxxii. ſine. ulla. animi. laſura. &. S. V. P.

D.M. Nenua. Priuata. Cn. Nenuus. Diadumenus. vxori. optim.

Dii. Manibus. Cail. Catil. Niger. P. Antonia. Seruata. N. Calicatus. Nigri- nus. ſibi. &. optima. vxori. V.F.

Sibi. &. D...umia. Remulla. vxori. &. S. Spurio. Decur. F.

SALVVM.

IRE.

CÆ. SONIÆ.

HORAEAE.

M. FVSCIUS. NEDYMVS.

CONIVGI. KARISSIMÆ.

SALVVM. REDIRE.

Cum inſigni mulieris facie.

Dii. Manibus. Cornelia. Grata. T. Corni- nus. Silanus. vxori.

*D.M. Messiae Callityches Artemi-
dorus. coniug. kariss.*

*D.M.C. Aproni. Fului. &. Servatæ.
Vxori.*

Epitaphia maritis ab vxoribus posita:

*D.M. Sex. Auij. Capelliani. Licinia.
Faustina. marito. sibi. merentissimo. sub.
ascia. posuit.*

Similia Viennæ vidi, vt:

*D.M. Et. Memoriae. Aeternae. Diu.
Leliae. Atiliae. L. Lepidus. Basileus.
coniug. Kar. ponend. curauit. &. sub.
ascia. dedicauit.*

*Titiae. Catiae. defunct. Annorum.
VIII. M. V. D. VIII. Cutia. bubate. fil.
piïssimæ. &. sibi. viu. posuit. hoc. sax.
sub. ascia. ded. est.*

*D.M. Serui. Seueri. F. Cassia. misera
mater. filio. incomparabili. ann. XXIII.
aram. posuit. &. sub. A.D.*

*Ascia magnificentiam innuit, quæ
à Roma.*

à Romanis in funere & monumēto ſtruendo adhibita, vnde Plautus opus aſciatum vocat affabrè politū & exornatum. Sub aſcia autem polire olim ſepulchralibus legibus Romæ in duodecim Tabulis vetitum fuit, ne in rogo & ſepulchro faciendo magni ſumptus fierent. Hinc etiam prohibitum, *Ne aurum adderetur. ne murrata poſio mortuo inderetur, nè ve longa corona, nè ve acerra adhiberentur ne plura funera uni fierent, ne lecti plures inferrentur: ſed priſco illo & modeſto more, quem Naſo noſter Faſtorum lib. 2. ſequentibus verſibus deſcribit, omnia adminiſtrarentur:*

Eſt honor & tumulis animas placare paternas, (ras.

Paruaq; in exſtructas muneraſerre py-
Parua petunt manes. pietas pro diuite
grata eſt

Munere. non auidos Styx habet ima deos.
Tegula porrectis ſatis eſt velata coronis,

*Et sparsæ fruges, parnâque mica salis:
Inque mero mollita Ceres. violæque soluta,
Hæc habeat media testa relicta via.*

Hodie in nonnullis locis tam infana est Epitaphiorum frequentia, ut posterine quidem pro vnico versiculo spatium sint reperturi, nisi parietarias istas herbas, ut *Constantinus de Troiano*, inanum titulorum nimium studioso, dixit, & lasciuientes hederas, religionis dememores euellere velint.

Præstaret sanè nos viuos virtutibus potiùs, quàm mortuos picta lapidum strue inclarescere, modò inclarescere illis hoc modo licet, cum viui fuerint ignotissimi. Rideremus hortulanos si plantam, quam virentem florentem per totum ver & æstatem negligenter occultassent, hyeme verò marcidam & exsiccatam multis cum præconiis aspiciendam exhiberet. Quid quæso iuuat ex lapide mul-

de multorum insignium vanitate ornato, illum tandem noscere de quo dum viueret nihil vnquam inaudiuimus? sed hi mores, heu nostri sunt seculi, quo ingenio & virtute gloria queri desit & quo propriæ mentis vigore cum nolumus, aliarum opere, saxorumque beneficio ignotam memoriam posteris obtrudere velimus. Sed reuertamur ad monumenta nostra, quæ Nemausi vidimus, alio tempore nugas istas examinaturi, si quando poematum meorum libellum edere libuerit.

D.M.L. Tertull. I. Marciani. Primus Patron. & Delphinus. heredes.

D.M. Rustica. Auxes. Honorata. Patron.

D.M. Bebria. Pyrandi. Balbia. Secundilia. patron. piissim. lib.

Atro. Iulio. Varo.

D.M. Musici. Q. Apuleio. Salita.

Parcis. L. Valeriu. Hybr. V. S. L. M.
 Iulia. D. F. Marcella. uina. sibi. posuit.

Manibus. Lutatie. C. F. Carceia.

D. † M. Uidia. Musæ.

Ex in comarus. Craxanij. F.

D. M. C. Terentius. Romulus. Sini. Dri-
 mylus. unctor. siue Pollinctor. V. S. & suis. F

L. Cacilius. Sextianus. sibi. & suis.

Gottio Albano Sex. Iul. Calata.

Crescenti. Donatæ. Melius. Trophimus.
 Parcis. Valerius.

D. M. Lini. Licrini. L. Iulius. Peculia-
 ris. liberto. optimo. & pientissimo.

D M. Hermetis. Sex. Anius. Varus.
 seruo. optimo.

L. Lucretio. Calidiano. C. Parucius.
 Trophimus. & Calidia. Doris. lib.

D. M. Q. Pompeij. Eutyctetis. & Pomp.
 Clinias. conlib.

C. Valerio. L. F. Vol. Lussori. Q. Col.

Iunia. Primilia. Iunia. Anxesis. & Iunius. Gracius. lib.

C. Antestio. Q. F. Vol. Palustri.

D. M. L. Helui. Epagathionis ; & L. Helui. Nicia L. Heluius. Phileres. lib. & Popilia. Mystis.

D. M. C. Ally. C. Volt. Macrini. Euporius. & Tryphana. lib.

G. Q. N. Trophimus. Ser.

D. M. L. Sennii. Primi. Vitalis. collib.

Sex. Oleatio. Honorato.

Dis. Manibus. Cornelia. Attica.

Manibus. Reburri. Virili. F. Linteari.

D. M. Tertulla. Successi. F. Vina. sibi posuit,

Manibus. Q. Deocii, Senecionis.

D. M. Heluia. Helui. F. Valeria.

M. Va-

*M. Valerius. Maximus. & M. Numo-
rius. Martialis. H. P.*

L. Cacilio. Afro. ex. testamento.

*D. M. Tib. Iuli. Aulini. heredes. Aug.
Marti. Brito. Vio- sa- nus. Secu- d- n. ex voto.*

*D. M. Basilices. L. Æmilius. Hermas.
Virrius. A- Nem- u- s.*

P. Britio. Saturnino.

In superiori huius tabulæ parte ra-
dius, quo textores vtuntur, inferiore
autem forfex visitur, ad eò vt liqueat
mechanicas artes apud veteres ho-
norificè habitas fuisse, nòsque pluri-
mum degenerasse, apud quos non
tantùm mechanicæ, sed & liberales
artes, imò omnis generis Musæ de-
spectui sunt: vnde mores nostros
considerans, sæpius illud Petronij Ar-
bitri in Satyrico ingemino;

*Amor ingenij neminem unquam di-
uitem fecit: nescio quomodo bonæ mentis so-
ror est paupertas.*

Qui

Qui pelago credit, magno se fœnore tollit,
 Qui pugnas & castra petit, præcingitur
 auro,

Vilis adulator picto iacet cbrinus estro,
 Et qui sollicitat nupas, ad præmia peccat:
 Sola pruinosis horret sapientia pannis,
 Atque inopi lingua desertas invocat artes.

D.M.Pompeio.Pannichidi.L.Iunius.
 Eutyclus. & Iunia.Tryphosa.

D.M.Betutia.Prima.vina.sibi.&.Po-
 pilio.Victori.Amico.

D.M.L. Trebonio. Nicephoro. Patillo.
 Coponi.Epaphroditus.amico.optimo.

D.M. Iul. Seuerina. Iul. Paterculus.
 Conscrina,& Attia. Aphrodie. Amulæ.
 Gemellæ.Albanus.Contub.

D.M.Anti.Gemelli.F.Nemonia.Ginge.
 contubernali.

D.M.Barbarulæ.&...V.annos.XXII.
 M.II.D.III.Barbara.&.Philumenus.I.
 &.Helicon.contubernali.kar.

D.M. Barbara. & Philumeni. V. S. P.
 ... Normie. Quae vixit. ann. XXXIX. M.
 III. D. II. Potamon contubernal.

D.M. Quinto. Caelio. Epityncano. Elusa.
 Secundilis. Mumer. C. Pomp. Mari. Fau-
 stus. --- xxxvii. N. Arabus. Luc. Ac.
 contubernali. de. suo.

D. M. Martini. Saluini. F.
 Crispini. Auiti. lib. M. V. F.

D.M. Jul. Aspasie. Q. Aelius. Satur-
 ninus. posuit. G. Aili. Eurychetis. Step-
 hanis. contubernali. opt.

D.M. Sex. --- cy. Seueri. Sex. Pop. ....
 amicus.

D. M.
 TVTÆ
 MAXVMI. P.
 VTVLIVS. F.

D. M.
 VERI
 VELAGENI. F.
 VTVLIVS. F.

Ad portā Coronę extat fragmentū
 ina-

magni saxi , in quo antiquis Græcis
literis hæc legi possunt:---NEMΥΣΩ.

ΤΩΝΑ---ΘΥΑΝ.ΤΡΑΙΑΝΟΝ.ΚΑΙΣΑ
ΡΑ.ΣΕΒΑΣΤΟΝ. In alia quadam qua-
drata tabula inscriptio hæc exstat:

FVLGV R C O N D I T V M D I V O M.

Vsitatum morem Lucanus libro
primo non procul à fine , attingit in
hunc modum canens.

*Dumq³ illi effusam longis anfractibus
urbem.*

*Circumeūt, Aruns, dispersos fulminis ignes
Colligit, & terramœsto cū murmure cōdit,
Datque locis nomen.*

Draco qui ex aduersum ædiū no-
bilissimi Doncini de Lausard, Consi-
liarij Regij Amici mei colendissimi,
columnæ , cūm Franciscus primus,
Rex laudatissimus urbem ingredere-
tur, impositus fuit, vetera Gothorum,
quorum, vt monui, Nemausus aliquā-
dieu Regia , insignia sunt. Putabant
autem Gothi Draconem Aquilam

propulsaturum.

De urnis nihil dicam, sufficiat scire illis non tantum cineres in conditoriis asseruatos, verum, ut doctissimum Turnebum ex Propertij versu lib. 3. Eleg. 11.

Necne aliquid de te flendum referatur in urna,

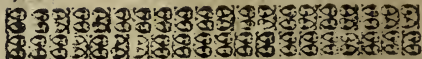
Sic redeunt illis qui cecidere locis.

monere memini, eorum qui militiæ perierāt, ossa in patriam relata fuisse. Huiusmodi urnarum hinc inde per Viennensem & Narbonensem Galliam plurimas elegantissimāsque diuersarum formarum offendi.

Hæc mihi variis negotiis distento & distracto, librorumque præsidio destituto inciderunt, quæ Nemausensibus inscriptionibus inserere placuit: oro beneuolos lectores, in primis Narbonenses meos, desideratissimos amicos, syncerum meum affectum agnoscentes, omnia hæc serena frôte suscipere

suscipere dignentur, donec ad patrias Musas reduci, digniora exhibere dabitur. Deo Optimo Maximo sospitatori & Tutelari nostro clementissimo sit in sempiternum gloria, quòd tam miranda miseratione, in Geneuensi morbo mihi adfuit, vt nò tantùm chirurgorum & medicorum, quos diligentissimos grata mente veneror, manus euadere, sed etiam vegetum, prorsus & incolumem per diuersas regiones feliciter peregrinari me voluerit.

I A C. L E C T I V S I C.

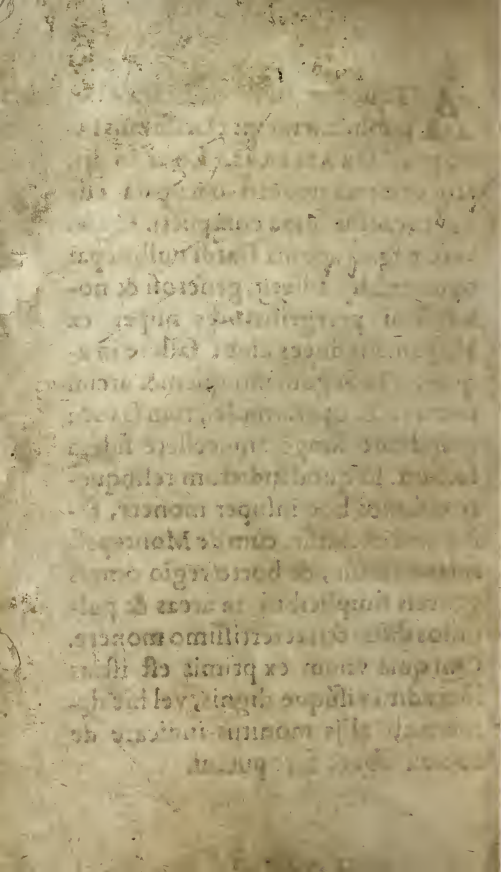
IACOBO GRASSERO NOVANT-
 riqua Nemaufensia
 publicanti.

P Riscarũ, Grassere, places indagine rerũ,
 Nec min⁹ ingenio, nec min⁹ arte places.
 Latius hoc alij: sed non valuerẽ quod ausi:
 Plus tuus in parvo cernitur orbe labor.
 Et monumẽta, licet manes defossa sub imos,
 Appenetret Stygios vel tua cura lacus:
 Hinc tibi deinde tamẽ nesciri nescia surgit
 Gloria luce procul conspicienda sua.
 Qualis ubi pariter radice in tartara tendit,
 Porrigit & cœlo populus alta comas.
 Testis erit sanctũ retinens Offredus honorẽ,
 Tessera iudicij testis & ista mei.

Atque

ATque hæc sunt quæ iam olim publicauerat vir clarissimus IACOBVS GRASSERVS. Loca in ijs, cruce notata noueris occupata esse figura cordis spina compuncti. Quod verò pag. 45. ponti Gardi nullibi par opus exstare adserit, generosi & nobilissimi peregrinatores nuper ex Hispania reduces aiunt fallere in aquæductu Segouiano:quem & arcuû numero, & operis mole, tum saxorû granditate longè antecellere fidem faciunt. Id quod indictum relinquere nolui: & hoc insuper monere, festinanti excidisse, cùm de Montepesulano retuli, de horto regio omnis generis simplicibus in areas & puluillos distinctis refertissimo monere. Qui quia vnum ex primis est istius loci aditu visûque dignis, vel hîc demum ab alijs monitus indicare de eo non abs re fore putauî.

SPECIAL

87-B

25027

THE GETTY CENTER
LIBRARY

1655